

(Scharling: Gav Mindre) ja, at det er mindre, er det ikke lykkedes at bevise, og saa kan det jo dog ikke nytte at paastaa det. Nei, deri tager det ærede Medlem feil, Finantsloven for 1884—85 var slet ikke nogen overordenlig daarlig Finantslov, der blev paa den bevilget Mere end i de 4 Aar med Undtagelse af 1882—83, som i mange Poster havde Karakteren af et Dobbel-Aar. I dette Aar bevilgedes der 41,363,000 Kr., i 1880—81: 37,844,000, i 1883—84: 40,690,000 og i 1884—85: 40,736,000 Kr., altsaa dette Aar er bedre end foregaaende Aar, det er i de sidste 5 Aar — altsaa med Undtagelse af 1882—83 — det bedste Aar. Hvor kan det ærede Medlem saa paastaa, at det var saa slet? Og nu i Aar, hvor vi give 1 Mill. mere, skulde det være endnu slettere? Bevillingen i Aar er 41,722,000 Kr., i Fjor var den 40,736,000, og naar jeg saa regner Sindshygeudgifterne og Erstatningsudgifterne fra, bliver det dog 41,087,000 imod 40,736,000 i Fjor, og Bevillingen i Fjor var bedre end samtlige de øvrige i de nævnte 5 Aar, Jeg tror, at det ærede Medlem kommer til at lade mine Finantsloberegninger staa, ligesom jeg ogsaa tror, at man i det Hele vil gjøre rigtig i at se uheldet og rolig paa denne Sag og ikke lægge for megen Politif deri, thi det forvirrer Blikket.

Finantsministeren (Strup): Det maa jo noksom være fremgaaet af hele Forhandlingen om Finantslovsforslaget, hvor lidet Finantsloven, saaledes som den nu foreligger eller rettere om et Dieblif vil komme til at foreligge, naar Afstemningen har fundet Sted i dette Thing, svarer til, hvad Regjeringen anser for svarende til en fornuftig Stats-husholdnings Krav. Der maa selvfølgelig ikke blot ses hen til, hvad der er uundgaaelig nødvendigt — saaledes som af den ærede Ord-fører, der gjentagne Gange brugte det Ord: brugelig — der maa ikke blot ses hen dertil, men der maa virkelig ses hen til, hvad Staten efter sine Evner og Kræfter formaar at bringe til Bete af nyttige Foranstaltninger. Set fra dette Synspunkt, tror jeg vanskelig, at den ærede Ordførers Tal skulle have overbevist Nogen om denne Finantslovs For-træffelighed. Det er i alt Fald ikke lykkedes den ærede Ordfører at overbevise mig.

Ordføreren (Holstein): Jeg noter med Aierkjendelse, at den høitærede Minister gennem sine Udtalelser altsaa har erkjendt, at dette er en brugelig Finantslov, idet han nemlig argumenterede saaledes, at den vel paa ingen Maade svarede til, hvad

Regjeringen maatte anse for en fornuftig Fi-nantslov: Det er nemlig ikke nok — siger den høitærede Minister — at vi faae, hvad den ærede Ordfører stadig gjentog var en brugelig Finantslov, vi maa ogsaa have en fornuftig Finantslov. Jeg vil nu imidlertid ikke sige, at en brugelig Finantslov ikke skulde være en fornuftig Finantslov; efter min Mening er denne Finantslov netop under de nuværende Forhold den mest for-nuftige Finantslov, der kan tænkes. Men Sagen er jo den, at medens man meget let bliver enig om, hvad der er brugeligt — det ere vi jo ogsaa — er det et andet Spørgs-maal, hvad der er fornuftigt, og det er et subjektivt Spørgsmaal. Den høitærede Mi-nister finder ikke denne Finantslov fornuftig fra sit Synspunkt; vi fra vort finde den overordenlig fornuftig; men for at kunne udtale en afgjørende Dom maa man jo vente paa, hvad man kan faae Repræsentationen med til. Den høitærede Minister kan ikke forlange, at hans Dom skal være afgjørende, ligesaa lidt som det andet Thing kunde for-lange, at dets Dom om det Fornuftige skulde være afgjørende; der maa Enighed til for at tilveiebringe en saadan autoritativ Dom. Saa længe denne ikke er skaffet, maa Enhvers Dom over, hvad der er fornuftigt, staa fast, og vor Dom om, at denne Finantslov er fornuftig, maa vi kræve og forlange respek-teret som fornuftig. Men jeg har blot villet tage Ordet for at gjøre opmærksom paa, at mod Finantslovens Brugelighed er der ikke fremkommet nogen begrundet Indsigelse.

Finantsministeren (Strup): Jeg tager kun Ordet for at henvise den ærede Ordfører til mine Udtalelser, naar de fore-ligge trykte; da vil han ikke kunne gjentage, hvad han gjentog 3 Gange, at jeg har er-kjendt denne Finantslov for brugelig.

Ordføreren (Holstein): Paa en Disput om den høitærede Finantsministers Ord skal jeg ikke indlade mig, jeg maa overlade til ærede Medlemmers Indtryk, hvorledes de have hørt ham, og til Tidenden, saaledes som den kommer til at bringe dem, naar de blive trykte; det vilde jo være unyttigt Tidsspilde nu at komme ind derpaa. Jeg vil blot konstatere, at Ingen har kunnet bevise eller virkelig gjøre gjældende her, og heller ikke har Nogen gjort gjældende her, at Finants-loven er ubrugelig. Det maa altsaa staa fast. Jeg tror da ogsaa, at det er saaledes be-grundet, at man skal være nødt til at lade det staa urokket; det ønsker jeg dog skal staa fast, inden Finantsloven gaar herfra.